N°. 118. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag. 3 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 10 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Wat is oorzaak van de magt en den invloed der Aristocratie?

Wat beneemt die beiden aan de burgerstanden?

In ons N°. 114, van den 24 der vorige maand, hebben wij getracht, de *eerste* vraag zoo naauwkeurig mogelijk te beantwoorden.

Zal de Aristocratie zich verongelijkt achten, dat wij onder de oorzaken *harer* magt en invloed ook niet gerangschikt hebben de *meerderheid van talent*, van regtschapenheid, van vaderlandsliefde, bij *haar* gevonden wordende?

Wij zouden, in dit geval, niet veel moeite hebben, om tegen over de verdienstelijke mannen, welke *zy* geleverd heeft, en welke door hun gedrag getoond hebben, in waarheid tot de Aristocratie te behooren, een overwigtig getal mannen op te noemen, uit den eenvoudigen burgerstand afkomstig, welke, — in den laatsten tijd, al of niet na hunne verheffing in den adelstand of verkregen rijkdom, zich bij de Aristocratie hebbende aangesloten, en al of niet vergeten hebbende, wie hunne ouders of grootouders waren, — evenwel door wezenlijke verdiensten hebben uitgeblonken.

En wij zullen die mannen, die verdienstelijke *burgerlyken*, of die het nog voor korts waren, niet maar alleen aantreffen onder de Ministers, de hooge staatsdienaren, de Leden der Staten-Generaal, maar ook in al die vakken van kunsten en wetenschappen, welke tot den roem, den bloei en de welvaart van eenen Staat kunnen bijdragen. Overal zal men, ongeacht het voordeel, hetwelk rijkdom, aanzien en hooge geboorte verschaffen, om zich kennis, bekwaamheden en ondervinding te kunnen eigen maken, een zeer groot overwigt aantreffen van mannen, uit de zoogenaamde klasse der *roturiers* afkomstig, in vergelijking van die, voortgebragt door die oude Aristocratische familien, tegen welker heersch- en eigenbelangzucht de schrandere en vaderlandslievende KEMPER eens zijnen Vorst zoo ernstig en gemoedelijk gewaarschuwd heeft.

Gaf dus het *talent* in Nederland in den regel magt en invloed, het gevolg daarvan zou moeten zijn, dat ook de *burgerlyken*, de niet tot de Aristocratie behoorende *talenten*, een evenredig aandeel bezaten in de magt en den invloed op den gang van het staatsbestuur.

Hoe komt het nu, dat dit *niet* het geval is? — Zie hier de redenen!

Het talent van eenen *roturier* vindt geenen werkkring, tenzij het op den kruiwagen der Aristocratie worde voortgekruid; en dit geschiedt alleenlijk na bekomene zekerheid, dat de voortgekruide, geslaagd zijnde, zich aan *haar* zal aansluiten, of wel haar onderdadige, haar slaafsche dienaar zijn zal en blijven.

Behoudens enkele uitzonderingen, zien wij dan ook hetgeen waarover de bekwame schrijver der *gemeenzame brieven over vaderlandsche belangen* zich reeds in 1833, zoo zeer beklaagde, dat *zy* namelijk, welken het geluk eenmaal tot eene zekere hoogte heeft opgevoerd, hunne burgerlijke gevoelens, hunne liberale begrippen in den middelstand achterlaten, » en » eenen scheidsmuur optrekken tusschen den mensch » en den mensch; en hoe de dagelijksche ondervin» ding ons leert, dat ware liberaliteit zelden van de » hoogere kringen naar beneden afdaalt; en hoe waar » het is, wat de keizer MARCUS AURELIUS in zijn voor» treffelijk gedenkboek zegt: dat zij, die *voorna*» *men* genoemd worden, meestal onvatbaarder zijn » voor de edeler gevoelens der menschheid. (*)

Het talent dus, dat zich in den burgerstand vormt en ontwikkelt, blijft in het duistere en begraven, blijft magt- en werkeloos, voor zoover het niet de *Aristocratie* tot zijne hulp inroept, en zich niet aan *hare* belangen verbindt, zich niet met *haar* vereenzelvigt.

En het zijn niet maar de *gewone* talenten, de *alledaagsche* vernuften, welke zich op die wijze gevangen geven, en zich de verzaking hunner gevoelens getroosten: neen, ook mannen met de uitstekendste gaven toegerust, hoort men op *deze* wijze redeneren:

» *Ik* alleen kan er niet aan veranderen. Door van » de algemeene gedragslijn af te wijken, zou *ik* niets » uitwerken, dan eene hinderpaal voor mijn eigen ge» luk en tijdelijken voorspoed op te werpen; dan mij» zelven de gelegenheid, om eenen eervollen werk» kring voor mijne bekwaamheden te vinden, af te » snijden. Men moet geen ijzer met handen willen » breken, en de magt der Aristocratie is *als yzer*."

En ziedaar nu den grond gelegd voor die hofmakerij aan de Aristocratie, voor die gedweeheid, inschikkelijkheid, onderworpenheid, welke schier iedere dag ons gelegenheid geeft op te merken, en die zoolang voortduren, tot de proefjaren zijn doorgestaan; tot men bevonden is, een waardig lid der Aristocratie te kunnen uitmaken, en men diensvolgens in het voortreffelijke gild als meester wordt opgenomen.

Op die wijze, zijn geluk hebbende opgebouwd, wie zou zoo dwaas zijn, door aan het gild ontrouw te worden, dat gebouw weder met eigen handen af te breken?

Wat waren die vroegere burgerlijke gevoelens, die liberale begrippen, en waar zijn zij thans? Het waren hersenschimmen, vlugtige droomerijen over algemeen menschengeluk, verkeerd gewijzigde indrukken van een onervaren gemoed, dat nog de wijsheid der kansberekeningen van het *eigenbelang* ontbeerde. Zij zijn door de zon des verstands en der wereldkennis opgetrokken en verdampt, gelijk de ochtendnevelen door de zon in de natuur worden opgetrokken en weggevaagd.

Wij vreezen niet, de mannen, welker beeld wij hier schetsten, ook wanneer hunne eigenliefde niet verhinderde, zichzelven daarin te herkennen, al te gevoelig te kwetsen.

Hunnen voordeeligen toestand in de maatschappij, den welstand hunner familien, de uitzigten hunner kinderen gadeslaande, zullen zij, nog op dit oogenblik, zichzelven toeroepen, en zeggen:

» Ik heb wijs, ik heb voorzigtig gehandeld: ik heb den regten weg gekozen; ik heb mijn talent *goed* besteed."

Waartoe is het noodig zichzelven af te vragen: wat was ik, bij het bezit van mijn talent, aan de menschheid, aan mijne medeburgers, aan het volk, waaronder ik leef, *aan het vaderland* verschuldigd? Waarom zou men toch den blik vestigen, op de blijken van verminderde welvaart, op dat toenemend getal armen, op dat gebukt gaan onder al zwaarder en zwaarder wordende lasten, *voor anderen?*

Waar men een blijspel in zijn eigen huis zien kan, waarom zou men een treurspel daar buiten gaan beschouwen?

Dat was immers het regte middel, om het verworvene *byzondere* geluk te verstoren; zoo niet om nog zelfverwijt of gewetenswroegingen op te doen; ja zelfs om tot twijfel te komen, of men niet anders had *behooren* te handelen; of men niet dikwijls had moeten spreken, waar men gezwegen, niet had moeten afkeuren waar men heeft goedgekeurd, niet had moeten handelen, waar men werkeloos gebleven is; en of men zoodoende geene ondersteuning gevonden, en in stede van het geluk van *weinigen*, niet dat van een geheel volk zou hebben kunnen helpen bevorderen en vergrooten?

Waartoe zich zulk een onaangenaam gevoel berokkend? Men is immers voor zich en de zijnen behoorlijk verzorgd, en heeft geene de minste stof tot klagen?

En al bestonden er vroeger, en ook nu nog, mannen, die meenden, dat men ook aan de *algemeene* belangen denken moest, en daarvoor des noods al wat men bezat, ja zelfs zijn leven vrijwillig moest ten offer brengen, en al zegt de godsdienst, dat men anderen moet doen, hetgeen wij zelven verlangen, dat ons gedaan wordt, — de tijden waarin zulke philantropische beginselen derzelver toepassing konden erlangen, zijn immers lang voorbij? Het is in dezen tijd hooge wijsheid, zijn eigenbelang en dat der zijnen boven alles te stellen; en wie dit *niet* doet is een dwaas en trekt aan het kortste eind.

Hoewel wij dit vroeger nog niet gezegd hebben, zullen onze lezers tot reeds bemerkt hebben, dat wij hier *ééne* der oorzaken hebben aangewezen, waardoor de eigenlijke burgerman, *zoolang hy dit blyft* van alle staatkundige magt en invloed wordt uitgesloten

(*Vervolg hierna*)

(*) M. Antonin. L. II.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 27. September. Brieven uit Berlijn verzekeren, dat niet alleen de reserve van het 7e en 8e armee-corps, die in Westfalen en de Rijnprovincien gelegerd zijn, maar ook die der overige corpsen en van de lijfgarde, dit jaar niet, gelijk anders gewoonlijk tegen den 18 October geschiedt, met verlof huiswaarts zal keeren.

— Omtrent de toestand der gezondheid van den Paus zijn te Rome weder minder gunstige berigten in omloop.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28. September. De middelen der vier tegen Frankrijk verbonden Mogendheden worden in eene der correspondentiën aldus opgegeven: Zij vertegenwoordigen eene bevolking van 130 millioen zielen, een leger van 1,700,000 man, eene vloot van 834 zeilen, en een jaarlijks inkomen van 2,765,000,000 francs, na aftrek van de renten der staatsschulden.

— Een geweldige storm heeft te Milaan gewoed, en bijkans alle de daken beschadigd; de hoofdkerk heeft mede aanzienlijke schade geleden: het vergulde beeld der moedermaagd, hetwelk op een der koepels prijkte, is nedergeworpen.

— Uit het Oosten heeft men hier geene nader beslissende tijding. In particuliere brieven uit Konstantinopel en Alexandria wordt gezegd, dat de Onderkoning doorslaande bewijzen van pogingen hebben zou, door de Engelschen aangewend om *Sheriff*-Pacha, Gouverneur van Syrië, om te koopen, welke pogingen echter volkomen mislukt zouden wezen.

Syrië was volkomen rustig. *Ibrahim* stond te Balbec, tusschen Tripoli en Beyruth. Hij had vijftienduizend man van Marasch laten optrekken, en *Soliman* telde dertienduizend man onder zijne bevelen, zoodat men het voor zeer onwaarschijnlijk hield, dat de Turken, bijaldien zij landen mogten, aan de Egyptische troepen het hoofd zouden kunnen bieden, te meer, daar men dacht dat de bergbewoners voor *Mehemed*-Ali partij zouden kiezen, naardien zij zeer op de Turken gebeten zijn.

— De maarschalk *Macdonald*, hertog van Tarente, is den 25 dezer, op zijn landgoed Courcelles, in het Departement van Loiret, waar hij sedert 1831 afgezonderd leefde, in den ouderdom van bijna 75 jaren overleden. Hij was afstammeling van eene Iersche familie, die in het gevolg der *Stuarts* naar Frankrijk was gekomen, onderscheidde zich, reeds van het begin der eerste revolutie af, in verschillende veldslagen, onder anderen in die van Lutzen, Bautzen en Leipzich, en verzette zich, bij den aanvang van den veldtogt van 1814, tegen het overtrekken der Waal door de Pruissische troepen. Na veel tot den afstand van keizer *Napoleon* te hebben toegebragt, diende hij sedert de Bourbons met de meeste getrouwheid.

— Heden werdt de eerste teregtzitting van het hof der Pairs in de zaak van *Lodewyk Bonaparte*, betreffende den aanslag van Boulogne, gehouden.

— Eenige uitgeweken Polen in des Prinsen zaak betrokken, doch ontslagen van regtsvervolging, hebben bevel ontvangen, Frankrijk te ontruimen, en hebben zich dezer dagen te Bologne ingescheept

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 30. September. Met den laatsten dezer is Zr. Ms. Brik *de Windhond*, liggende te Texel, buiten dienst gesteld en opgelegd, met bepaling dat alsdan de Commandant daarvan, *S. F. Kist*, Kapitein-Luitenant ter zee, benevens de verdere daarop dienende Officieren, zullen worden gebragt op non-activiteit.

— Z. M. de Koning van Wurtemberg heeft eergisteren avond, omstreeks zeven ure, deze residentie verlaten.

— Men verneemt, dat tegen morgen een groote Raad van Ministers is bijeen geroepen.

VLISSINGEN, den 2. October. In het *Handelsblad* van den 1. dezer leest men: » De markt verkeerde heden in eene soort van verslagenheid en de prijs der Integralen is onder anderen ruim 1 pCt. sedert gisteren gevallen. Reeds vóór beurstijd vertoonden zich daarin zoo menigvuldige verkoopers, dat de prijs binnen zeer weinige oogenblikken van 49¾ to 49 viel. Ter beurze draaide de prijs om dezen koers heen en blijft ook ten slotte nagenoeg op die hoogte. In de overige Holl. effekten was de omzet minder levendig; de prijzen hebben echter algemeen sterk geleden.

» Deze onverwachte daling moet, volgens de ter beurze algemeen in omloop zynde geruchten, toegeschreven worden aan berigten van 's Gravenhage, volgens welke Z. M. de Koning het besluit zou genomen hebben, om, ten behoeve van Z. K. H. den Prins van Oranje, afstand te doen van de Kroon, hetwelk eerstdaags door Z. M., by Proclamatie, aan het Nederlandsche volk zou worden kenbaar gemaakt. Men verzekerde, dat 's Konings reize naar het Loo met het door Z. M. genomen besluit in verband zou staan, en dat Z. K. H. de Prins van Oranje en Z. K. H. de Erfprins van Oranje, tegen Maanday aanstaanden naar het Loo zouden zyn ontboden, om daar door den Koning van het door Hoogstdenzelven genomen besluit te worden onderrigt. Men voegt er by, dat Z. M. slechts aan eenige weinige ministers en grooten van het hof, voor Hoogstdezelfs vertrek uit 's Gravenhage, op gisteren dit gewigtige besluit zou hebben medegedeeld. Met de meeste belangstelling zien wy omtrent deze geruchten, nadere berigten te gemoet."

— Wij vernemen van goederhand, dat door onzen stadgenoot *J. H. Hess*, aan Z. M. eene memorie ter verbetering van het oogkundig onderzoek bij de militie is aangeboden. Welligt dat de aangestelde commissie om de verbeteringen in gemeld vak te onderzoeken, een gevolg is der voorstellingen door dien heer in genoemde memorie aangewezen. (*Midd. C.*)

Mengelingen.

Spanje. — Eene nieuwe les.

(*Uit de Arnhemsche Courant.*)

De tegenwoordige gebeurtenissen in Spanje leeren wederom wat men van eene onbekwame regering, met financiële verwarring heeft te wachten. Het volk, dagelijks meer ontwarende dat zijne belangen door onkundige handen worden bestuurd; dat zijne financien van erger vervallen tot erger; dat bij gevolg de nationale welvaart en eer op den rand des afgronds worden gebragt, — gaat van koelheid tot ongerustheid over, en verlangt meer inzage, meer deelneming in 's lands beheer. Met zijne verlangens en verzoeken afgewezen, bedwingt het een' tijdlang zijn misnoegen, tot dat eindelijk eene gelegenheid het uitbarsten doet. Christina van Spanje regeerde nooit despotisch; zij wenschte voorzeker het heil en de liefde des volks; zij mogt zich zoo wel de moeder des vaderlands noemen, als menige Koning er zich de vader van noemt, of door zijne vleijers laat noemen. Ook haar verhaalde men dat de natie haar moederlijk bestuur ten volle vertrouwde; onderworpen-geloovig berustte in de wijsheid harer raadslieden, en gerekt-geduldig wachtte op bezuinigingen in het staats-bestuur en op herstel van de financiële verwarring. Maar eindelijk wilde het volk meerdere waarborgen; het wilde inzonderheid de verkiezingen niet in den kring der bevoorregte klassen uitsluitend beperkt zien. De wet der *ayuntamientos*, die nationale deelneming weerde, deed het smeulend vuur uitbarsten, en Spanje is in vollen, geregelden opstand tegen zijne regentes Christina.

Allerwege organiseren de stedelijke regeringen het verzet; Don Espartero, de Hertog der Overwinning, en schier alle Generaals sluiten zich aan dezelve aan; zoo nu Christina niet toegeeft aan dwang wat zij aan vertoogen weigerde, verwacht men eene nationale conventie en benoeming van een ander regentschap, om gedurende de minderjarigheid van Koningin Isabella het rijk te besturen.

Ziehier dus een geheel politische opstand; geen oproer, geene plunderingen of brandstichtingen, gelijk men bij onzen laatsten opstand tegen Napoleon voorbereidde; men gaat in Madrid en in Cadix veiliger langs straat dan in Amsterdam en Arnhem als Sint-Nicolaas of de Koning verjaart. In geene Spaansche stad worden, in weerwil van de verloochening des Koninklijken gezags, pistolen aan het oor des burgers afschoten, vuurtuigen hem op het lijf of de paarden geworpen.

Doch het rijk der Koningen Christina schijnt » gewogen en te ligt bevonden," gelijk de bijbel zegt als hij spreekt van der Koningen val.

Had Christina bij tijds gehoor gegeven aan de billijke wenschen der natie; hare belangen niet miskend; bestaande misbruiken hersteld; bezuinigingen en orde in het financiëel beheer ingevoerd; ter bevrediging van een aantal bevoorregten, nationale deelneming niet geweerd, — er ware geen nationale opstand tegen haar uitgebarsten. Zij zou zich niet gedwongen hebben gezien om te kiezen tusschen afstand der regering of toegeving aan verzet.

Mogten alzoo lessen, aan Koningen gegeven, voor Koninginnen verloren zijn geweest, — hopen wij dat lessen door Koninginnen ontvangen niet voor Koningen verloren zullen gaan.

DERTIEN!

Een waar en merkwaardig voorval.

In het Brunswijksche dorpje Wolstorf, ten jare 1767, woonde de Predikant Schmitt. Hij had geen mannelijk kroost, maar slechts drie dochters, waarvan de oudste, een stiefkind uit zijn eerste echt, niet schoon was, maar van eene buitengewone vlugheid van geest en een ligt ontvlamd gemoed. De jongsten, nog in kinderlijken leeftijd, droegen in hare fijne gelaatstrekken de voorspelling, dat zij eens zeldzame schoonheden worden zouden. De oudste, Frederika, was de lieveling des vaders, maar geenszins die harer stiefmoeder, welke haar wegens menige woordenwisselingen, waarin meer scherpheid dan goedhartigheid schuilde, een vijandig hart toedroeg. In weerwil hiervan bezat Frederika een diep, dichterlijk gevoel, eene levendige verbeelding en een hart, dat door de haar omringende bekoorlijke natuur gemakkelijk en innig bewogen werd. Haar gemoed was steeds levendig opgewekt; hare zenuwen in eene voortdurende spanning. De vader droeg haar als op de handen, en zij hing ook met onuitsprekelijke liefde aan haren vader.

Frederika's ligchaam was zwak; zij sukkelde aanhoudend en flaauwten waren bij haar aan de orde van den dag. Deze vonden gedurig plaats bij die toevallen, wier oorzaken (die zulk een geweldigen invloed op het organische der vrouwen hebben,) moeijelijk zijn na te vorschen. Zoo vond men haar eens op een bemosten heuvel, digt bij een kreupelboschjen, met den rug tegen een boom leunende, in eene diepe bedwelming, uit welke zij na vele vruchtelooze pogingen in de pastorij ontwaakte. Op vaders dringend onderzoek naar het zonderlinge voorval wist zij niets meer te antwoorden, dan dat zij den ondergang der zon had willen beschouwen, en dat, op het oogenblik, toen hare ziel droomachtig verzonken was in dien aanblik, uit het dorp zich het zachte geruisch eener herdersfluit had laten hooren. De gedurige herhaling van dergelijke toevallen deed den vader voor haar leven bezorgd zijn.

Raadselachtig als haar leven, was ook haar vroege dood. Een zware zenuwkoorts had haar aan de legerstede geklonken, en sedert vele weken reeds lag zij daar als een speelbal der ziekte.

» Vader", zeide zij eens op een morgen, » in den afgeloopen nacht heb ik een zeer vreemden droom gedroomd. Ik moet er zelve over lagchen. Een witte gedaante, sprekend gelijkende op mijn overledene moeder, verscheen aan mijn bed en fluisterde mij in het oor. » Zoodra de klok van den kerktoren, des middernachts, *dertien* in plaats van *twaalf* slaat, zult gij 's daags daarna bij mij zijn." Ik heb deze woorden duidelijk verstaan, en zal gerust uwe opheldering afwachten."

» Kinderachtig meisjen," hernam de oude, die zijn angstig voorgevoel onder een weemoedigen glimlach poogde te verbergen; » hoe zou dat mogelijk zijn? De koorts heeft uwe verbeelding bedwelmd. Rust slechts eenige uren en de uitgeputte natuur zal zich al ras weder herstellen!"

» Intusschen liet eene onverklaarbare angst den bezorgden vader rust nog duur, zoo dat hij zelfs den koster des dorps opzocht en hem smeekte, den kerktoren te beklimmen en naauwkeurig toe te zien, of het uurwerk in een goeden staat en zonder gebreken was. Nadat hij hetzelve zorgvuldig had onderzocht en uit voorzichtigheid nog iets daaraan verbeterd had, ging hij den Predikant de troostrijke verzekering brengen, dat het uurwerk regelmatig opgewonden was en men zich op deszelfs naauwkeurigheid volkomen verlaten konde.

De nacht naderde. De bekommerde vader plaatste zich met een kloppend hart aan de sponde der kranke, die in de hevigste ijlhoofdigheid zich op haar bed heen en weder wentelde. Na elf uren werd zij rustiger, en sprak zelfs zeer duidelijk en verstaanbaar met haren vader, die intusschen de behoedzaamheid had, geen woord over haren droom of over den klokkeslag te middernacht te reppen.

Het was kwartier voor twaalf. Rondom was alles doodstil.

De oude doffe klokslag dreunde.

Frederika rigtte zich in haar bed op. Met geweldige inspanning, als of zij den dood zag naderen, telde zij hoorbaar de slagen. De oude vader, wien de overtuiging wakker hield, dat de dorpsklok geen verkeerden tijd *kon* aanwijzen, bekreunde zich niet om het tellen der dochter.

» Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien, elf, twaalf, en dertien!

Frederika zonk levenloos achter over. De oude vader staarde, met gevouwen handen en den uitroep: » ô God!" verpletterd voor zich en greep de hand zijner dochter, welke hij des morgens nog kil in de zijne geklemd hield. (*Mepp. C.*)

De inkomende regten van de onderscheidene graansoorten enz., zijn voor de maand *October* bepaald als volgt:

	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.	
Tarwe en gepelde Spelt.	f 0,25.	f 0,50.	f 0,10.	Per Mud.
Rogge.	- 0,30.	vrij.	- 0,05.	
Gerst en Mout	- 0.25.	«	- 0,05.	
Boekweit.	- 0,50.	«	- 0,05.	
Haver	- 0,30.	«	- 0,05.	
Ongepelde Spelt	- 0,50.	«	- 0,05.	

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

van den 1 October 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	f 9,80	Boekweit	f 5,50
Nieuwe dito dito	- 9,60	Haver	- 4,00
O. Zeeuwsche Tarwe	- 9,60	Zeeuws. Groene Erwten.	- 7,25
Nieuwe dito dito	- 8,65	N. Idem Paardeboonen	- 5,20
Zeeuwsche Rogge	- 6,40	Idem Duiveboonen	- 0,00
Nieuwe dito Rogge	- 6,10	Koolzaad	-12,00
Winter Garst	- 5,40	Zomerzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 4,50	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboonen	- 6,00	Raap-Olie	f 43,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	-12,50	Patent-Olie	-45,50 « «
Idem Witte Boonen	-11,00	Lijn-Olie	-35,00 « «
Idem Witte Erwten	- 7,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 7,25	Raapkooken	- 00,00 « 0000 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 2. October. Sedert den 30 September, zijn hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Caroline, D. F. Moldenhauer, Rio Janeiro, koffij; l'Infatigable, S. J. Møller, Liverpool, klipzout; Emanuel, J. Olsen, Gothenburg, houtwaren; Antoinette, R. H. Knudsen, Triest, stukgoederen; The Moscon, W. Deane, Richmond, Tabak; Uranus, H. Hohorst, Montevideo, houtwaren; Eve, W. Marschall, St. Domingo, koffij; Barby, R. J. Millar, Montevideo, Huiden; The Soho, T. Whitcombe, London, stukgoederen.

Voor Gend bestemd:

De drie Gebroeders, C. Muys, Rotterdam, suiker; Johanna Cornelia, H. Leeuwen, Rotterdam, suiker.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.